

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **JUDr. P. J.**, bytem Z. 4, O., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze, Na Poříčním právu 376/1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2012, čj. 2012/29442-421, ve věci vyřazení z evidence uchazečů,

t a k t o:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 200 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v žalobě namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu a nesprávné právní závěry. Podle žalobce správní orgány nesprávně interpretovaly a aplikovaly ustanovení správního řádu o povinnosti seznámit účastníka řízení se spisem a umožnit mu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, konkrétně § 3, § 4 odst. 3 a § 51 odst. 2 správního řádu. Poučovací povinnost správním orgánem byla splněna formálně. Žalobce měl právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí až poté, co správní orgán shromáždí konkrétní podklady. Žalobce namítal porušení čl. 6 odst. 1 Evropské

úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Správní orgány rozhodovaly výhradně jen na základě listinných podkladů a tvrzení SBD o obsahu a době vzniku právního vztahu mezi žalobcem na základě dohody o provedení práce. Proti tomu žalobce předložil jiné listiny. Proto správní orgány měly doplnit dokazování, například výsledkem odpovědných pracovníků SBD, případně jejich konfrontací s žalobcem. Povinnost řádného zjištění skutkového stavu se vztahuje i na odvolací řízení. Nesprávně byla aplikována a vyložena ustanovení upravující funkci předsedy samosprávy SBD a její vlastní výkon, tj. § 18 občanského zákoníku a zákoníku práce a obchodního zákoníku. Tato funkce by měla být hodnocena podle právních vztahů, které s touto funkcí souvisejí, jejich adresáty, způsobu jejich vzniku a časového aspektu, kdy se tak stalo. To vše ve vztahu k tomu, zda-li byl dán důvod k vyřazení žalobce ze seznamu uchazečů o zaměstnání, tj. nesplnění včasnosti oznamovací povinnosti vůči úřadu práce o výkonu nekolidujícího zaměstnání žalobce. Na funkci předsedy samosprávy SBD je třeba pohlížet jako na orgán SBD, do kterého byl žalobce zvolen v souladu se stanovami družstva a obchodního zákoníku. Ze stanov vyplývá i věcný obsah funkce předsedy samosprávy družstva. Žalobce nepopírá, že do funkce předsedy samosprávy SBD byl zvolen na podzim roku 2011 a že počátek jeho funkčního období byl den 1. 1. 2012. Protože s výkonem funkce předsedy samosprávy SBD jsou spojeny i administrativní práce, SBD uzavíralo s předsedy samospráv dohody o provedení práce podle § 75 zákoníku práce. Tato skutečnost nebyla žalobci známa v době volby, ale zjistil ji až po zahájení vlastního funkčního období. Pro uzavření takové dohody platí § 34 a následující občanského zákoníku, zejména § 43a, § 43c, § 44 a § 45 občanského zákoníku. Teprve po jejich naplnění vzniká žalobci oznamovací povinnost vůči úřadu práce o výkonu nekolidujícího zaměstnání ze strany žalobce, tedy její nesplnění je pak důvodem k vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Správní orgán neodlišil tyto obě roviny obsahu funkce předsedy samosprávy SBD a učinil nesprávný závěr o faktickém obsahu zahájené činnosti žalobce v této funkci a o určení časového momentu, kdy se tak stalo, tvrzením, že jde o výkon činnosti, bez toho, že by pojmově odlišil oba právní vztahy, k jejichž souběhu v uvedené funkci dochází. To má zásadní význam pro posouzení, zda žalobce porušil oznamovací povinnost. Žalobce se domníval, že prokázal skutečnost, že věcný obsah dohody o provedení práce nebyl znám ještě dne 10. 1. 2012, a to elektronickou korespondencí mezi samosprávou SBD č. SA 212 a pracovníci SBD paní D., jež se touto agendou zabývala, zaslanou elektronickou poštou na vědomí výboru samosprávy SBD č. SA 210, takže vyvrátil tvrzení SBD o tom, že by příslušná dohoda byla uzavřena již dne 2. 1. 2012. Žalobce prokázal uzavření dohody až po dni 10. 1. 2012 se zpětnou účinností ke dni 2. 1. 2012, přičemž její věcný obsah byl jejími účastníky dohodnut po dni 16. 1. 2012 a teprve tehdy byl zpracován její písemný návrh, jenž byl žalobci předložen k podpisu. Se vši pravděpodobností se tak stalo až dne 20. 1. 2012 a potom byl návrh v souladu s interními předpisy SBD předložen k podpisu jeho představenstvu. Kdy se tak stalo, žalobce neví, ale teprve v tomto časovém momentu došlo k uzavření výše uvedené dohody, žalobce je rovněž schopen ze svého bankovního výpisu dokázat, že první odměna mu byla vyplacena až dne 7. 2. 2012. Pro posouzení, zda-li žalobce porušil svoji oznamovací povinnost podle § 25 odst. 3 zákona o zaměstnanosti je pak významná událost, a to doručení písemného vyhotovení příslušné dohody žalobci ze strany SBD, přičemž okolnosti doručení vyčerpávajícím způsobem žalobce popsal a vysvětlil v podaném odvolání proti rozhodnutí úřadu práce, na které odkazuje. Žalobce napadal to, že žalovaný

inkorporoval do správního řízení zásadu omezené apelace a koncentrace řízení v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu. Tím se dostal pak tento postup do rozporu s ústavním principem a právem žalobce na spravedlivé projednání věci. Žalobce je rovněž přesvědčen o tom, že správní orgány nesprávně vyložily některá skutková tvrzení žalobce a jím navržené důkazy a dospěly tak k nesprávným právním závěrům.

[2] Ve vyjádření žalovaný uvedl, že žalobce byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání na žádost ze dne 3. 5. 2011. Dne 13. 2. 2012 žalobce úřadu práce doložil dohodu o provedení práce, uzavřenou mezi ním a zaměstnavatelem Stavební bytové družstvo Olomouc dne 2. 1. 2012. V dohodě byl sjednán výkon práce „administrativní práce na SA 210“ na dobu 2. 1. 2012 do 31. 12. 2012. Téhož dne žalobce na úřadu práce sdělil, že do dne 13. 2. 2012, kdy dohodu převzal, nevěděl, že bude činnost předsedy SBD honorována. Dne 14. 2. 2012 bylo úřadu práce zasláno od mzdové účetní SBD potvrzení souběhu výkonu činnosti pro obchodní společnost mimo pracovněprávní vztah a evidence na úřadu práce ze dne 13. 2. 2012, ve které je uvedeno, že žalobce vykonával pro SBD činnost na základě dohody o provedení práce od 2. 1. 2012 do 31. 12. 2012 a za období od 2. 1. 2012 do 31. 1. 2012 mu byla vyplacena hrubá odměna ve výši 3.220 Kč. Dne 16. 2. 2012 žalobce sám taktéž doložil úřadu práce popsané potvrzení. Dne 17. 2. 2012 zaslala vyjádření mzdová účetní SBD a toto vyjádření nebylo podkladem pro vydání rozhodnutí. Dne 20. 2. 2012 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro nesplnění zákonné oznamovací povinnosti. Žalobce byl poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení a rovněž tak o skutečnosti, že pokud se do 5 dnů nijak nevyjádří, bude v dané věci rozhodnuto. Ve správním řízení se žalobce již nijak nevyjádřil. V podrobnostech skutkového stavu věci, jakož i obsahu odvolání žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Žalovaný k námitkám poukázal na § 30 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona o zaměstnanosti a § 25 odst. 3 ve spojení s § 5 písm. c) téhož zákona. S námitkou porušení práva účastníka správního řízení, neseznámení se s podklady rozhodnutí a nedání možností se k podkladům vyjádřit žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a doplnil, že jediným dokladem, se kterým nebyl žalobce prokazatelně seznámen, bylo výše popsané sdělení SBD ze dne 17. 2. 2012, které však nebylo zapotřebí k prokázání skutkového stavu věci, o němž by nebylo důvodných pochybností. Všechny doklady, které byly podklady pro vydání rozhodnutí, byly obsahem spisového materiálu již před zahájením správního řízení a žalobce byl prvoinstančním správním orgánem řádně vyzván v oznámení o zahájení správního řízení k seznámení se se všemi podklady ve spisovém materiálu obsaženými. Správní orgán I. stupně vycházel z dokladů doložených samotným žalobcem a lze tedy usoudit, že žalobci byl jejich obsah zcela znám. Pokud žalobce možnost seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádření se nevyužil, přestože byl řádně informován, nelze přičítat k tíži správnímu orgánu. Proti námitce o formálním splnění poučovací povinnosti žalovaný uvedl, že žalobce byl poučen v oznámení o zahájení správního řízení a byl vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí do 5 dnů ode dne doručení tohoto oznámení a rovněž byl poučen o tom, že pokud se nevyjádří ve stanovené lhůtě, bude po jejím uplynutí ve věci rozhodnuto. Žalobce byl tedy vyrozuměn o tom, že správní orgán shromáždil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí. Do spisu nebyly přidány žádné nové doklady, které by byly podkladem k rozhodnutí a žalobce se již nijak dále nevyjádřil. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2Afs 43/2010–118. K žalobní námitce o porušení § 3

a § 82 odst. 4 správního řádu žalovaný uvedl, že v odvolacím řízení žádným způsobem dokazování nedoplňoval a rozhodoval na základě podkladů správního orgánu I. stupně. Žalobci byl dán dostatečný prostor k uplatnění jeho práva účastníka správního řízení a byl řádně vyzván k vyjádření svých námitek před vydáním rozhodnutí ve věci. Žalobce nijak neprokázal nesprávnost závěru prvoinstančního správního orgánu. Z jím doložených listinných důkazů nevyplývá, že by se týkaly konkrétně předmětné dohody o provedení práce, ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí. Tyto doklady tudíž nelze mít za listinné důkazy, které by byly v rozporu s listinnými důkazy, na základě kterých bylo vydáno napadené rozhodnutí. K žalobní námitce o nutnosti hodnotit výkon funkce předsedy samosprávy SBD podle právních vztahů, které s touto funkcí souvisejí, jejich adresátů, způsobu jejího vzniku a časového momentu, od kdy se tak stalo, žalovaný poukázal na to, že žalobce vykonával činnost na základě dohody o provedení práce uzavřené dle zákoníku práce a zákon o zaměstnanosti v § 30 odst. 1 písm. p) bod 1 stanoví, že uchazeč o zaměstnání je povinen úřadu práce oznámit výkon nekolidující činnosti na základě dohody o provedení práce. Není rozhodující, zda žalobce na základě uvedené dohody vykonával funkci, do které byl zvolen, nebo zda prováděl jiné činnosti pro SBD. Pokud uchazeč o zaměstnání vykonává činnost na základě dohody o provedení práce, která je dvoustranným právním aktem, k jehož uzavření bylo třeba rovněž jeho souhlasu, je povinen tuto činnost oznámit. Nelze se dovolávat vztahů, které s výkonem takové funkce na základě dohody o provedení práce, s jejímž uzavřením žalobce musel projevít svůj souhlas, souvisejí. K samotnému momentu zahájení výkonu nekolidující činnosti žalobcem a k jeho námitkám týkajícím se aplikace ustanovení občanského zákoníku o vzniku závazkových vztahů žalovaný uvedl, že žalobce 13. 2. 2012 doložil sám prvoinstančnímu správnímu orgánu jím podepsanou dohodu o provedení práce, sjednanou dne 2. 1. 2012, s určením zahájení výkonu činnosti od 2. 1. 2012. Žalobce rovněž doložil potvrzení souběhu výkonu činnosti, ve které je uveden výkon činnosti žalobce na základě dohody o provedení práce do 2. 1. 2012. Proti dokladům, které doručil správnímu orgánu sám žalobce, které prokazovaly zahájení výkonu jeho činnosti, žalobce při jejich předkládání nijak nebrojil. Pravdivost skutečností zde uvedených (v dohodě o provedení práce stvrzených jeho podpisem) žalobce nijak nezpochybnil ani po obdržení výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, ačkoliv byl upozorněn, že pokud se k podkladům nevyjádří, bude ve věci rozhodnuto. Žalobce tedy nijak datum zahájení výkonu činnosti před vydáním rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu nerozporel. Žalovaný se neztotožnil ani s tím, že věcný obsah dohody o provedení práce byl znám až 10. 1. 2012, což by vyvracelo, že byla dohoda uzavřena již dne 2. 1. 2012. Z žalobcem k odvolání přiložených dokladů nevyplývá, že by se týkaly uzavření předmětné dohody o provedení práce a nelze je tudíž mít za doklady svědčící ve prospěch žalobcova tvrzení, které je v rozporu s doklady samotným žalobcem doloženými před vydáním napadeného rozhodnutí, ze kterých bylo zřejmé zahájení výkonu činnosti 2. 1. 2012. Vyplacení odměny až dne 7. 2. 2012 na uvedeném nic nezmění, neb pro posouzení dané věci je meritní zahájení výkonu činnosti, nikoliv datum příchozí platby od zaměstnavatele za vykonanou činnost. Zákon o zaměstnanosti stanoví uchazeči o zaměstnání povinnost oznámit výkon nekolidujících činností bez ohledu na výši odměny. Není rovněž zásadní žalobcem tvrzené, nikoliv prokázané, pozdější obdržení písemného vyhotovení předmětné dohody. Pro vznik oznamovací povinnosti uchazeče o zaměstnání je rozhodující okamžik zahájení výkonu činnosti, nikoliv obdržení samotného písemného vyhotovení

dohody, na základě které je činnost vykonávána. K oznámení výkonu činnosti nebrání ve vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání není zákonem o zaměstnanosti vyžadováno osobní předložení písemného vyhotovení dohody, na základě které je tato činnost vykonávána. Zákona o zaměstnanosti pouze v § 25 odst. 3 stanoví povinnost uchazeče o zaměstnání zahájení výkonu takového činnosti oznámit. Ke splnění dané oznamovací povinnosti tedy stačí prokazatelné oznámení zahájení výkonu činnosti a není nutné předložení písemného vyhotovení dohody, na základě které je činnost vykonávána. Podle žalovaného bylo prokázáno, že žalobce bez vážného důvodu nesplnil oznamovací povinnost uchazeče o zaměstnání, konkrétně neoznámil zahájení výkonu činnosti na základě dohody o provedení práce nejpozději v den nástupu k výkonu této činnosti.

[3] V replice žalobce uvedl, že vyjádření žalovaného neobsahuje jeho stanovisko ve věci vzniku dohody o provedení práce (její oferty, potvrzení oferty ze strany SBD), okamžik jejího doručení žalobci a retroaktivitu dohody o provedení práce. Žalovaný se zabýval obsahem vlastní činnosti úřadu práce, její úrovní, které má jen formální charakter (blíže viz záznam z jednání žalobce na úřadu práce dne 16. 2. 2012), při kterém nelze uplatnit některé věcné návrhy nebo námitky. Podle žalobce úřad práce již neplní funkci zprostředkovatele na trhu práce a působí spíše v oblasti jeho kontroly. Část jeho kompetencí přešly na Českou poštu a úřad práce se stal převážně dávkovým místem, včetně dávek státní sociální podpory. Žalobce má na mysli personální vybavení úřadu práce a stav, kdy za úřad práce jednají v téže věci různí pracovníci, mnohdy v zastoupení, bez znalosti dané věci a i bez vlastního správního spisu. Žalobce se rovněž setkal s tím, že pracovníci úřadu práce nejsou schopni reagovat adekvátně na jím uplatněnou námitku ohledně kontrakčního procesu a zákazu retroaktivity s poukazem, že tyto věci je třeba konzultovat s odbornými pracovníky úřadu práce. Žalobce namítl, že při jednání na úřadu práce dne 16. 2. 2012 jednající pracovník neměl správní spis a ani nebyl informován o jeho obsahu a žalobce byl dne 17. 2. 2012 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z moci úřední. Žalovaný pravděpodobně vychází z představy, že žalobce jako uchazeč o zaměstnání, vedený v evidenci úřadu práce, bude do tohoto úřadu denně docházet a bude zjišťovat obsah správního spisu, tj. včetně vyjádření SBD. Žalovaný se vůbec nevyjádřil ohledně vzniku dohody o provedení práce, tj. k jednotlivým fázím kontrakčního procesu a okamžiku doručení dohody žalobci a zejména k námitce, že se tak stalo retroaktivně. To vše je podstatné pro posouzení, zda žalobce porušil svoji oznamovací povinnost vůči úřadu práce.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 29. 2. 2012.

[5] Ze správního spisu soud zjistil, že 3. 5. 2011 žalobce požádal o podporu v nezaměstnanosti. V žádosti žalobce uvedl, že 30. 4. 2011 ukončil samostatnou výdělečnou činnost a činnost na Městském úřadě Prostějov. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Olomouci ze dne 16. 5. 2011 byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti.

[6] Podle individuálního akčního plánu ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce ze dne 24. 10. 2011 byl žalobce poučen o oznamovací povinnosti v případě nástupu do zaměstnání.

[7] Podle záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání ze dne 13. 2. 2012 žalobce oznámil a doložil dohodu o provedení práce od 2. 1. 2012 a uvedl, že do 13. 2. 2012, kdy dohodu převzal, nevěděl, že bude tato činnost honorována, přestože byl v loňském roce 2011 do uvedené funkce předsedy zvolen. Potvrzení Stavebního bytového družstva doloží dávkaři do 16. 2. 2012 v úřední hodiny. Žalobce převzal tiskopisy k dokládání výše odměny z výkonu činnosti na dohodu. Na záznamu ze dne 13. 2. 2012 je v dolní části uvedeno, že „tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě“ a toto prohlášení je ověřeno razítkem Stavebního bytového družstva Olomouc, podpisem (K.) a datem 14. 2. 2012. Přílohou záznamu je dohoda o provedení práce uzavřená mezi Stavebním bytovým družstvem Olomouc a žalobcem dne 2. 1. 2012. K písemnosti je připojena elektronická komunikace – e-mail K. K. ze dne 14. 2. 2012 oprávněné úřední osobě správního orgánu prvního stupně s tím, že mzdová účetní jí SBD zasílá v příloze podklady žalobce.

[8] Podle oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 17. 2. 2012 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu neoznámení výkonu činnosti na základě dohody o provedení práce, který nebrání zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání, nejpozději v den nástupu výkonu této činnosti, a to bez vážných důvodů. Důvodem zahájení správního řízení bylo, že žalobce neoznámil výkon činnosti na základě dohody o provedení práce u zaměstnavatele Stavební bytové družstvo Olomouc nejpozději v den nástupu výkonu této činnosti, a to bez vážných důvodů.

[9] Podle sdělení K. K., mzdové účetní Stavebního bytového družstva Olomouc, začátkem ledna 2012 žalobce osobně požádal zaměstnavatele SBD o vystavení dohody o provedení práce za účelem prací na samosprávě domu Zelená 2, 4 Olomouc, a to od 2. 1. 2012 do 31. 12. 2012. Tuto dohodu mu poslali k podpisu a žalobce ji následně doručil na SBD podepsanou. Odměna za práci se vyplácí měsíčně, což je z dohody zřejmé, takže první odměnu žalobce dostal již za leden 2012 na účet dne 7. 2. 2012. Žalobce byl seznámen se všemi náležitostmi, jak ústně tak písemně přímo na dohodě o provedení práce, kterou v takovém znění podepsal bez námitek. Zaměstnavatele o skutečnosti, že je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, informoval, přestože v dohodě o provedení práce v bodě 5 o toto výslovně zaměstnavatel žádá.

[10] Rozhodnutím ze dne 29. 2. 2012 byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu nesplnění oznamovací povinnosti podle § 25 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, bez vážných důvodů uvedených v § 5 písm. c) zákona tím, že neoznámil úřadu práce výkon činnosti na základě dne 2. 1. 2012 uzavřené dohody o provedení práce se zaměstnavatelem – Stavební bytové družstvo Olomouc, který nebrání vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, a to nejpozději v den nástupu k výkonu této činnosti. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že žalobce 13. 2. 2012 předložil úřadu práce dohodu o provedení práce, kterou 2. 1. 2012 uzavřel se zaměstnavatelem a z obsahu

této dohody vyplynulo, že činnost pro zaměstnavatele započal vykonávat 2. 1. 2012. Toto žalobce úřadu práce neoznámil nejpozději v den, kdy činnost pro zaměstnavatele započal vykonávat, přestože byl žalobce řádně při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání 3. 5. 2011 prokazatelně řádně poučen o svých právech a povinnostech, kdy osobně převzal tiskopis „Základní poučení uchazeče o zaměstnání“, což osvědčil svým podpisem. Do záznamu z jednání, který byl s žalobcem 13. 2. 2012 na úřadu práce sepsán, žalobce na svou obhajobu uvedl, že do dnešního dne, kdy dohodu převzal, tzn. do 13. 2. 2012, nesdělil, že bude tato činnost honorována, a to přesto, že byl v roce 2011 zvolen do funkce předsedy. Pro posouzení dané věci nebylo rozhodné, že žalobce netušil, že výkon jeho činnosti bude honorován, ale to, kdy započal vykonávat činnost, neboť podle zákona nejpozději právě v tento den bylo povinností o této skutečnosti osobně nebo písemně úřad práce vyrozumět, což žalobce bez prokázání vážného důvodu podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti neučinil. K tomu se vyjádřil zaměstnavatel – Stavební bytové družstvo Olomouc, který uvedl, že tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě a úřad práce nemá důvod písemně vyjádření zaměstnavatele jakkoliv zpochybňovat. Zaměstnavatel nemá důvod podávat úřadu práce informace v rozporu se skutečností na rozdíl od žalobce, kterého možnost ukončení současné evidence na úřadu práce sankčním vyřazením může motivovat k účelovému jednání a poskytnutí nepravdivých tvrzení.

[11] Součástí spisu je potvrzení souběhu pracovněprávního vztahu a evidence na úřadu práce v Olomouci ze dne 5. 3. 2012 vystavené Stavebním bytovým družstvem Olomouc potvrzujícím uzavření dohody o provedení práce 2. 1. 2012. Toto potvrzení bylo doručeno úřadu práce ČR – Krajské pobočce v Olomouci dne 6. 3. 2012.

[12] Podle dokumentu nazvaného Předání místnosti samosprávy 210 byla z rozhodnutí členské schůze vyhrazena místnost v domě Zelená 2 předsedovi samosprávy 210 pro zabezpečení jeho činností a vybavená místnost byla poskytnuta plně k dispozici k užívání novému předsedovi, jímž byl žalobce; protokol je ze dne 6. 3. 2012.

[13] Součástí spisu je vytištěná část elektronické komunikace mezi bývalým předsedou samosprávy a žalobcem, podle které bylo žalobci 11. 1. 2012 odeslána elektronická pošta, jejíž součástí byl vzor dohody o provedení práce.

[14] Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 29. 2. 2012, kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu nesplnění oznamovací povinnosti od 2. 1. 2012 se žalobce odvolal. Jeho odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 6. 2012.

[15] Podle oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 11. 7. 2012 Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Olomouci žalobci oznámil, že zahajuje správní řízení ve věci vrácení podpory v nezaměstnanosti ve výši 10.501 Kč za období od 2. 1. 2012 do 31. 1. 2012.

[16] V odvolání žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí a to, že správní orgán prvního stupně nezjistil řádně stav věci tak, aby o něm nebyly žádné

pochybnosti a aby dotčeným osobám bylo umožněno uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy. Písemný záznam z 13. 2. 2012 neobsahuje veškerá skutková sdělení žalobce k okolnostem uzavření předmětné dohody o provedení práce, ale jen ta, která mu byla příslušným pracovníkem úřadu práce doručena, žalobce se nemohl k věci dodatečně vyčerpávajícím způsobem vyjádřit ani při návštěvě 16. 2. 2012, neboť byl zpočátku přijat k projednání věci zastupujícím pracovníkem úřadu práce, který nebyl o věci vůbec informován a následně věcně příslušným pracovníkem, který ale postrádal správní spis uchazeče. Žalobce nebyl před rozhodnutím seznámen s výsledkem skutkového dokazování a nemohl se k němu vyjádřit, případně být vyzván, aby učinil vlastní návrhy, takže nemohl učinit vlastní hodnocení celé záležitosti, včetně učinění právních závěrů. Žalobce nesouhlasí s tvrzením SBD o okolnostech uzavření dohody o provedení práce, zejména o času, kdy se tak stalo a způsobu, jak k tomu došlo. Je pravdou, že žalobce byl koncem roku 2011 vybrán obyvateli bytového domu, tj. vlastníky bytových jednotek a nájemníky – členy SBD, za předsedu výboru samosprávy číslo 210 a funkční období výboru samosprávy se počítalo od 1. 1. 2012. Žalobce nebyl přitom seznámen s podmínkami výkonu této funkce, s těmi se seznamuje při jejím vlastním postupném přebírání, které probíhá až do současnosti. Počátkem ledna 2012 se žalobce seznámil s interním materiálem SBD z prosince 2011 zpracovaným vedoucím ekonomického úseku, který byl určen všem samosprávám, a byl seznámen se změnami v pracovněprávních vztazích. Tehdy žalobce zjistil, že výkon funkce předsedy samosprávy je peněžitě odměňován, a to na základě dohody o provedení práce, kterou by uchazeč s SBD uzavřel. Žalobce je schopen ze své emailové korespondence s předsedou funkčně předchozího výboru samosprávy a předsedou sousedního výboru samosprávy prokázat, že ještě 11. 1. 2012 nebyl znám věcný obsah příslušné dohody o provedení práce tak, že není pravdivé tvrzení SBD o časovém momentu jejího uzavření. Věcný obsah dohody o provedení práce byl účastníky dohodnut po 16. 1. 2012 a teprve tehdy byl zpracován její návrh, který byl žalobci předložen k podpisu. Se vši pravděpodobností se tak stalo 20. 1. 2012 a potom byl návrh dohody v souladu s interními předpisy SBD předložen k podpisu představenstvu SBD. Kdy se tak stalo, žalobce neví, ale teprve v tomto časovém momentu došlo k uzavření výše uvedené dohody. Skutečnost, že se tak stalo, se žalobce dozvěděl teprve po doručení dohody žalobci. Stalo se tak v blíže neurčeném dni, neboť SBD písemnosti obdobného charakteru osobně jejím účastníkům nepředává ani je nerozesílá poštou, ale doručuje je prostřednictvím svých zaměstnanců do poštovních schránek jednotlivých adresátů v místě jejich bydliště. Vzhledem k tomu, že žalobce po 20. 1. 2012 určitou dobu pobýval mimo Olomouc, a to v bydlišti rodičů své manželky v M. – K., našel předmětnou dohodu doručenou v označené obálce do poštovní schránky samosprávy č. 210 počátkem února 2012. Tento den lze považovat za rozhodný okamžik ve vztahu k oznamovací povinnosti podle § 25 odst. 3 zákona o zaměstnanosti. S ohledem na skutečnost, že dohoda o provedení práce byla uzavřena se zpětnou účinností, nemohl tak žalobce splnit svoji oznamovací povinnost v den nástupu, ale učinil tak ve lhůtě osmi kalendářních dnů. K potvrzení tohoto tvrzení navrhl žalobce kopie interního materiálu SBD z prosince 2011, dále svou e-mailovou korespondenci v rámci výboru samosprávy č. 210 a č. 211 a poštovní obálku, kterou bylo SBD uchazeči doručováno jedno vyhotovení dohody o provedení práce. Uchazeč poukázal na rozpor s Listinou základních prav a svobod a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2006, čj. 2 Afs 207/2005–55 a další.

[17] Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na § 30 odst. 1 písm. b) bod 1, § 25 odst. 3 a § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti a uvedl, že žalobce vykonával činnost na základě dohody o provedení práce, která podle § 25 odst. 3 zákona o zaměstnanosti nebránila jeho dalšímu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání od 2. 1. 2012. Tuto skutečnost úřadu práce v zákonem stanovené lhůtě neoznámil. Výkon činnosti na základě dohody o provedení práce prokazatelně úřadu práce oznámil až 13. 2. 2012 a jako důvod uvedl, že do dne 13. 2. 2012, kdy dohodu převzal, nevěděl, že činnost bude honorována, a to přesto, že do funkce předsedy byl zvolen již v roce 2011. Žalovaný konstatoval, že z přiložené spisové dokumentace nevyplývá, že by žalobce jakýmkoliv způsobem byl krácen na svých procesních právech a že by nebylo umožněno uplatňovat jeho práva a oprávněné zájmy. Písemný záznam ze dne 13. 2. 2012 obsahuje vyjádření žalobce z tohoto dne. Správnost a úplnost tohoto záznamu žalobce stvrdil svým podpisem a tento den a ani následně až do vydání rozhodnutí ke splnění tohoto záznamu nic nenamítal. Uvedenou námitku o nemožnosti uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy, a to, že nebyla do záznamu z jednání s ním dne 13. 2. 2012 zapsána všechna jeho skutková sdělení, uplatnil až v odvolání, přičemž se na úřad práce dostavil opětovně 16. 2. 2012 a rovněž oznámením o zahájení správního řízení byl vyzván k seznámení se se spisem a vyjádření se k podkladům rozhodnutí, tedy mohl své námitky k průběhu řízení nebo k nedostatečnosti záznamu ze dne 13. 2. 2012 bez problémů uplatnit před vydáním rozhodnutí. Nadto žalobce ani při uplatnění této námitky v odvolání nijak neupřesnil, jaká další skutková sdělení, která by byla úřadem práce zaznamenána dne 13. 2. 2012, učinil. Z přidané spisové dokumentace rovněž nijak nevyplývá, že by se žalobce k dané věci nemohl dodatečně vyjádřit 16. 2. 2012, kdy se dostavil na úřad práce. Žalobce tohoto dne svým podpisem stvrdil souhlas se záznamem z jednání. Měl možnost v případě, že by s průběhem jednání nesouhlasil, nebo v případě, že by v dané věci chtěl cokoliv dodat, toto v záznamu z jednání vyznačit, takto však neučinil. Žalobce pouze svým podpisem stvrdil souhlas s průběhem jednání a žádné další vyjádření, námitky či návrhy prokazatelně neučinil. Žalovanému není zřejmý žádný důvod, proč by odvolatel v případě, že by se zněním zápisu či s průběhem jednání nesouhlasil, tyto stvrzoval svým podpisem. Rovněž není zřejmý žádný důvod, který by odvolateli zabránil před vydáním napadeného rozhodnutí doplnit svá vyjádření, například písemnou formou, zejména když k tomu byl řádně vyzván. K námitce žalobce, že nebyl seznámen se sdělením SBD ze dne 17. 2. 2012 a tudíž se k ní nemohl vyjádřit, žalovaný uvedl, že již z výše popsaných dokladů o skutkových zjištěních bylo nesporně prokázáno, že žalobci vznikla podle § 25 odst. 3 zákona o zaměstnanosti ke dni 2. 1. 2012 oznamovací povinnost, kterou žalobce nesplnil, neboli tedy k prokázání porušení povinnosti žalobcem nebylo uvedeného sdělení SBD zapotřebí. Žalovaný při posouzení dané věci k tomuto dokladu nepřihlédl (nebral ho jako podklad pro vydání rozhodnutí), ve svém rozhodování vycházel pouze z dokladů, se kterými byl žalobce prokazatelně seznámen a ke kterým se mohl řádně vyjádřit. Žalobce tak nebyl krácen na svých právech vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Podle žalovaného je možné však podotknout, že zmíněné sdělení SBD ze dne 17. 2. 2012 bylo obsahem spisového materiálu již před zahájením správního řízení a žalobce byl v oznámení o zahájení správního řízení vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí, kteréžto možnosti nevyužil. Námitky ohledně porušování procesních práv žalobce žalovaný nepovažoval za prokázané. Ve věci samé žalovaný uvedl, že je nesporné, že žalobce zahájil výkon činnosti 2. 1. 2012, tuto skutečnost však úřadu práce oznámil až dne

13. 2. 2012, kdy úřadu práce předložil písemné vyhotovení dohody o provedení práce. Žalovaný při tomto zjištění vycházel jednak z toho, že žalobce svým podpisem stvrdil toto datum jako datum zahájení výkonu činnosti v dohodě o provedení práce a jednak z potvrzení souběhu výkonu činnosti pro obchodní společnost (družstvo) mimo pracovněprávní vztah a evidence na úřadu práce ze dne 13. 2. 2012, které sám žalobce úřadu práce doložil 16. 2. 2012 a proti kterému před vydáním napadeného rozhodnutí žádnou námitku nevznesl. V tomto potvrzení je osvědčeno, že vykonával činnost pro SBD na základě dohody o provedení práce a odměna mu byla vyplacena za období od 2. 1. 2012 do 31. 1. 2012. Je rovněž zřejmé, že v průběhu správního řízení toto datum jako datum zahájení výkonu činnosti žalobce nijak nepopřel, pouze namítal, že nevěděl, že činnost bude honorována. Námitka žalobce, že nevěděl, že jeho činnost bude honorována, není pro posouzení dané věci relevantní. Zákon o zaměstnanosti stanoví povinnost nástup k výkonu činnosti nebránící vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání oznámit bez ohledu na výši měsíčního výdělku nebo jeho určení. K námitkám žalobce ohledně „zpětného uzavření“ dané dohody žalovaný uvedl, že tyto žalobce neprokázal. Podpis dohody je datován ke dni 2. 1. 2012, aniž by zde jakýmkoliv způsobem bylo zaznačeno, že tato byla, jak tvrdí žalobce, uzavřena „zpětně“. Žalobcem k odvolání doložené doklady toto rovněž neprokazují. Z žádného z nich totiž není zřejmé, že by se týkal konkrétně předmětné dohody o provedení práce datované dnem 2. 1. 2012. Oznámení výkonu činnosti nebránící provedení v evidenci uchazečů o zaměstnání není zákonem o zaměstnanosti vyžadováno osobním předložením písemného vyhotovení dohody, na základě které je tato činnost vykonávána. Zákon o zaměstnanosti pouze v § 25 odst. 3 stanoví povinnost uchazeče o zaměstnání zahájení výkonu takovéto činnosti oznámit. K námitkám žalobce ohledně porušení jeho oprav vyplývajících z Listiny základních prav a svobod žalovaný uvedl, že tuto neshledal jako důvodnou. Skutečnost, že rozhodnutí o vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence úřadu práce nemá odkladný účinek, vychází z § 143 zákona o zaměstnanosti, které je v tomto ustanovení speciálním vůči ustanovením správního řádu. Na závěr žalovaný konstatoval, že správní orgány jsou povinny postupovat v souladu se zákonem a právní úprava obsažená v zákoně o zaměstnanosti striktně stanoví, že úřad práce uchazeče o zaměstnání na dobu tří měsíců vyřadí, jestliže bez prokázání vážného důvodu nesplní svoji oznamovací povinnost podle § 25 odst. 3 tohoto zákona. Jestliže tedy ze strany uchazeče o zaměstnání dojde k naplnění skutkové podstaty nesplnění oznamovací povinností, přičemž není objektivně prokázán vážný důvod, proč tuto povinnost uchazeč o zaměstnání nesplnil, což je případ žalobce, není dáno úřadu práce na vůli, jak rozhodne, ale zákon o zaměstnanosti stanoví uchazeče o zaměstnání vyřadit z evidence.

[18] Při jednání soudu žalobce k dotazu soudu, zda má právnické vzdělání, uvedl, že ano. K dotazu soudu, kdy byl zvolen předsedou samosprávy, žalobce uvedl, že na podzim 2011. K dotazu soudu, proč si žalobce myslel, že funkce nebude odměňována, tento uvedl, že ze stanov a obchodního zákoníku to nevyplývá, vyplynulo to po 10. 1. 2012 z diskuze o možnosti honorování této činnosti, ještě se nevědělo, jaký druh smlouvy to bude – nakonec šlo o dohodu podle zákoníku práce. Z toho žalobce odlišuje zvolení do funkce a uzavření dohody o provedení práce. Žalobce odmítá její uzavření v roce 2011, dohoda byla uzavřena ex post, se zpětnou účinností. Praxe je taková i nadále, SBD se k tomu nepřiznalo, ale vyplývá to i z korespondence, kterou žalobce navrhoval k důkazu, o formě smlouvy se

diskutovalo mezi samosprávami. K dotazu soudu, zda má žalobce uzavřenou pouze jednu smlouvu anebo dvě, například i smlouvu o výkonu činnosti, žalobce uvedl, že má jenom dohodu o provedení práce, to bylo jen na rok 2012. Letos v květnu byla uzavřena dohoda na letošní rok, rovněž s účinností od 2. 1. 2013. Žalobce jednal se subalterní pracovnící D., která nebyla oprávněna uzavírat smlouvy. Dohoda byla uzavřena na základě žalobcova návrhu. Letos je dohoda úplně jiná – obsahem, s taxativním výčtem činností, druh smlouvy je stejný. Podle žalobce je otázka, jestli vůbec spáchal správní delikt. Zákonem je stanovena písemná dohoda smlouvy, takže až po obdržení jejího písemného vyhotovení podepsaného SBD žalobce zjistil uzavření smlouvy. Návrh dohody byl postoupen představenstvu SBD a smlouva byla uzavřena až přijetím tohoto návrhu, podle žalobce mu oznamovací povinnost vznikla až po obdržení písemného vyhotovení. Žalobce dále uvedl, že z úřadu práce se stal dávkový úřad, jednání jsou formální, s žalobcem vedla jednání nekompetentní pracovnice a neměla spis, nelze žalobci pak vyčítat, že se aktivně neúčastnil řízení, neměl možnost se seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádřením SBD. Pokud by tomu tak bylo, navrhl by výslech svědků z SBD ohledně uzavření smlouvy. Žalobce žádal soud o přezkoumání toho, zda spáchal správní delikt, zda existovaly vážné důvody hodné zvláštního zřetele podle § 5 zákona o zaměstnanosti a zda byl proces spravedlivý a žalobci byla upřena možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Konkrétní listinné důkazy navrhl žalobce již ve správním řízení, ale žalovaný je odmítl. Písemný styk mezi žalobcem a SBD probíhá nikoliv prostřednictvím držitele poštovní licence, ale pomocí pracovníků SBD jako poslů, proto je obtížné dokázat doručení písemností. Po 20. 1. 2012 se žalobce zdržoval mimo Olomouc, důvody byly osobní, k tomu předkládá žalobce jako důkaz čtyři listiny – žalobce předkládá obálku, kterou doručuje SBD písemnosti – je bez poštovního razítka, další listinou je oddací list, ze kterého vyplývá příbuzenský vztah vůči panu G., další listinou je rozhodnutí MÚ Mohelnice ze dne 19. 9. 2011 o zvýšení příspěvku na péči panu G. i z 8.000 Kč na 12.000 Kč od 1. 5. 2011, a čtvrtou listinou je usnesení o dědictví po panu G. zemřelém 10. 4. 2012. Soud provedl důkaz dopisem SBD ze dne 14. 5. 2013, podle kterého SBD zasílá k podpisu dohodu o provedení práce na rok 2013 – dohoda je s účinností od 2. 1. 2013. Dohoda obsahuje přílohu – výčet činností, tím žalobce prokazoval, že se vyvíjel obsah této smlouvy.

[19] Zástupkyně žalovaného k argumentaci žalobce o nemožnosti seznámit se s podklady rozhodnutí uvádí, že v oznámení o zahájení řízení byl žalobce vyzván k tomuto seznámení a ve stanovené pětidenní lhůtě se žalobce nijak nevyjádřil, a to ani písemně. Všechny podklady, na základě kterých Úřad práce rozhodoval, žalobce sám doložil. Dohodu žalobce doložil 13. 2. 2012 při prvním jednání, při druhém jednání doložil potvrzení o souběhu činností. Dohoda byla uzavřena písemně s datem od 2. 1. 2012. Při jednání žalobce nevyjádřil žádné námitky o tom, že by dohoda neplatila od 2. 1. 2012, jen tvrdil, že nevěděl o odměňování. Žalobce měl možnost vše uvést ve správním řízení. K 2. 1. 2012 žalobce neměl vážné důvody k nesplnění oznamovací povinnosti. Rozhodnutí ze dne 29. 2. 2012 bylo vydáno 5. 3. 2012, 25. 2. 2012 uplynula pětidenní lhůta. Pokud namítal žalobce jednání s nekompetentní osobou, mohl se vyjádřit písemně. Ani rodinné důvody nebránily tomu, aby se žalobce písemně vyjádřil.

[20] Žalobce uvedl, že v záznamu o jednání s uchazečem o zaměstnání 13. 2. 2012 je obsah záznamu podle doporučení paní H. V záznamu z 16. 2. 2012 je

jen jedna věta. Oznámení o zahájení řízení z 17. 2. 2012 obsahuje jen vágní obecné poučení, ale ne o právu podle § 33 odst. 2 starého správního řádu. Slušné správní orgány dávají účastníkům možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Paní L. řekla, že žalobce paní H. ještě obešle, spis neměla. Proto žalobce očekával další jednání ze strany Úřadu práce. Proces byl rychlý a žalobce nepředpokládal, že SBD bude lhát. Reálně žalobce možnost vyjádřit se k podkladům neměl, odpověď z SBD ve spise nebyla. Zřejmě by paní D. při dokazování přiznala, jak se smlouva uzavírala. Žalobce byl poučen, ale otázkou je, jak mohl své právo vyjádřit se k podkladům realizovat.

[21] Zástupkyně žalovaného kontrovala, že v záznamu ze dnů 13. 2. 2012 a 16. 2. 2012 jsou vyjádření, která opatřil žalobce svým podpisem, proti tomu žalobce nevznesl žádnou námitku – až nyní. Žalobce byl poučen o právu podle § 36 odst. 3 s. ř. v oznámení o zahájení řízení a opakovaně o tom úřadem práce nebyl znovu vyrozumíván. Pokud by Úřad práce opatřil jakýkoli nový podklad rozhodnutí, žalobce by vyrozuměl. Vyjádření SBD nebylo podkladem k rozhodnutí, podkladem byly pouze doklady doložené žalobcem.

[22] Žalobce k tomu uvádí, že žalobce formálně poučen byl, ale nebyl vyrozuměn, že ÚP soustředil všechny podklady rozhodnutí a je připraven rozhodnout.

[23] Žalobce v konečném návrhu uvedl, že ze správního řádu vyplývá, že správní orgán má rozhodnout na základě objektivně zjištěného skutkového stavu a má šetřit práva účastníka. Bylo prokázáno, že dohoda byla uzavřena se zpětnou účinností na základě podaného a přijatého návrhu, přijímání bylo složité, takže oznamovací povinnost žalobci vznikla až po doručení písemního vyhotovení smlouvy z SBD. Korespondence s družstvem probíhá netransparentně. Na straně žalobce existovaly vážné osobní a rodinné důvody, proto oznamovací povinnost vznikla až po návratu žalobce do Olomouce a po obdržení podepsané písemné dohody. Ke spáchání správního deliktu nedošlo, eventuálně jsou tu vážné důvody. Byl porušen § 36 odst. 3 s. ř.

[24] Podle zástupkyně žalovaného bez důvodných pochybností bylo prokázáno nesplnění oznamovací povinnosti, přičemž ta vzniká nástupem k činnosti, nikoli uzavřením smlouvy. I podle platného zákoníku práce je dohoda písemná, ale pokud žalobce započal výkon činnosti, nemůže se domáhat neplatnosti dohody.

[25] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[26] Spornou otázkou v souzené věci bylo, zda byl žalobce povinen oznámit zahájení pracovní činnosti od okamžiku započetí jejího výkonu anebo až od okamžiku, kdy byla uzavřena smlouva o jejím výkonu.

[27] Podle § 30 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném ke dni vydání napadených rozhodnutí, *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže uchazeč o zaměstnání bez vážných důvodů nesplní povinnost stanovenou v § 25 odst. 3.*

[28] Podle § 25 odst. 3 zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nebrání a) výkon činnosti na základě pracovního nebo služebního poměru, pokud měsíční výdělek nepřesáhne polovinu minimální mzdy, nebo b) výkon činnosti na základě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, pokud měsíční odměna nebo odměna připadající na 1 měsíc za období, za které přísluší, nepřesáhne polovinu minimální mzdy. Uchazeč o zaměstnání je povinen krajské pobočce Úřadu práce výkon této činnosti bez ohledu na výši měsíčního výdělku nebo odměny oznámit při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání nebo nejpozději v den nástupu k výkonu této činnosti, a ve lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce dokládat výši měsíčního výdělku nebo odměny. V případě výkonu více činností se pro účely splnění podmínky měsíčního výdělku měsíční výdělky (odměny) sčítají.

[29] Podle § 5 zákona o zaměstnanosti pro účely tohoto zákona se rozumí vážnými důvody důvody spočívající v

1. nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let,
2. nezbytné osobní péči o fyzickou osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo ve stupni IV (úplná závislost) 3a), pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně uhrazují náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevyžadují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou,
3. docházce dítěte do předškolního zařízení a povinné školní docházce dítěte,
4. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera,
5. okamžitým zrušení pracovního poměru zaměstnancem podle § 56 zákoníku práce,
6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce - krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen "krajská pobočka Úřadu práce") při zprostředkování zaměstnání, nebo
7. jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.

[30] Ustanovení § 25 odst. 3 zákona o zaměstnanosti jasně stanoví povinnost uchazeči o zaměstnání nejpozději v den nástupu k výkonu výdělečné činnosti tuto skutečnost oznámit krajské pobočce Úřadu práce. Žalobce byl opakovaně poučen o této povinnosti – to se podává z individuálního akčního plánu ze dne 24. 10. 2011 (slova: „poučen o oznamovací povinnosti v případě nástupu do zaměstnání“) a záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání ze dne 24. 10. 2011 (v záznamu je uvedeno, že uchazeč byl poučen o oznamovací povinnosti). Totéž je uvedeno v záznamu o jednání dne 16. 6. 2011 a dne 24. 10. 2011.

[31] Jak jazykovým, tak systematickým a teleologickým výkladem lze dospět pouze k jedinému interpretačnímu výsledku, a to že žalobce byl povinen oznámit započetí činnosti na základě uzavřené dohody o provedení práce v den nástupu k této činnosti. Žalobce netvrdil ani se neprokázalo, že by činnost byla započata v jiný den než 2. 1. 2011. Takto podepsal žalobce i dohodu – se započatím výkonu od 2. 1. 2012. V žalobě žalobce poukázal na to, že byl do funkce předsedy samosprávy zvolen na podzim roku 2011 s počátkem funkčního období od 1. 1. 2012. O tom všem

není mezi účastníky sporu. Proto se argumentace žalobce, která cílí na kontraktační proces, mívá podstatou sporu a jde o zcela jinou právní otázku, která je v souzené věci zcela bez významu. Podstatné pro souzenou věc není ani to, zda se jednalo o dva právní vztahy vůči SBD, postačuje zahájení jedné činnosti. Námitka žalobce, že nebyl správně zjištěn skutkový stav, je tak zcela nedůvodná, stejně jako námitka, že žalobce nebyl seznámen s podklady rozhodnutí. Pokud správní orgány použily jako podklad rozhodnutí oznámení žalobce o uzavření dohody se započítáním činnosti 2. 1. 2012 a o datu zahájení výkonu činnosti nebylo sporu, nebyly povinny žalobce zvláště vyzývat k seznámení se s podklady rozhodnutí, než jak to učinily v oznámení o zahájení řízení ze dne 17. 2. 2012 (to žalobce převzal 20. 2. 2012). Tak vyhověly i požadavkům podle § 4 odst. 3 správního řádu, podle kterého *správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu*, a neporušily ani § 51 odst. 2 správního řádu, podle kterého *o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování*. Klíčovým důkazem pro vydání napadených rozhodnutí bylo jednoznačně oznámení samotného žalobce o uzavřené dohodě o provedení práce s datem zahájení činnosti od 2. 1. 2012. Tuto dohodu žalobce Úřadu práce doložil 13. 2. 2012. O datu zahájení činnosti nevyvstaly ve správním řízení žádné pochybnosti. Tuto prokázanou skutečnost za uvedeného procesního stavu již nemohlo nic změnit. Proto ani skutečná vědomost žalobce o tom, zda činnost bude honorována, nemá v souzené věci význam. I přitom by bylo nutno přihlídnout k profesi žalobce a obecně známým skutečnostem.

[32] Pokud žalobce namítá existenci vážných důvodů podle § 5 bod 7 zákona o zaměstnanosti, soud konstatuje, že je uplatňuje opožděně, po uplynutí lhůty podle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s., podle které (žalobce) *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby*. Ta je podle § 72 odst. 1 s. ř. s. dvouměsíční - od oznámení rozhodnutí (*žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*). Přesto soud nad rámec odůvodnění rozsudku konstatuje, že ani při jednání soudu žalobce netvrdil, že vážné rodinné důvody spočívající ve vážném zdravotním stavu blízkého člena rodiny trvaly ke dni 2. 1. 2012, a to v takové intenzitě, že by mu zabránily podat písemné oznámení o zahájení výkonu činnosti, případně se dostavit k tomuto oznámení na příslušný správní úřad. Sám žalobce v odvolání tvrdil, že počátkem ledna se seznámil s interním materiálem z SBD z prosince 2011 o změnách v pracovněprávních vztazích a že pobýval mimo Olomouc u rodičů své manželky od 20. 1. 2012 a neuvedl žádný relevantní důvod, proč by nemohl písemně oznámit Úřadu práce nástup k výkonu činnosti. Podle svého vyjádření u jednání soudu žalobce po 10. 1. 2012 probíhala i za jeho účasti diskuse o možnosti honorování jeho činnosti.

[33] Vzhledem k procesní situaci a shora uvedenému soud již neprováděl další důkazy, a to ani navržené žalobcem, neboť by nepřinesly nic nového pro spornou otázku v souzené věci.

[34] Z výše uvedených důvodů soud žalobu pak zamítl jako nedůvodnou.

[35] Úspěšnému žalovanému byla přiznána náhrada nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný uplatnil a prokázal náklady na jízdné vlakem z Brna do Olomouce a zpět ve výši 200 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 24. 7. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně